

gracia
arts
project
presenta:

[in]transparencias. variaciones de lo diáfano

Roberto Freitas. Claudio Trindade . Lela Martorano . Haris Pallas

19.10.09 - 31.10.09

INAUGURACIÓN . OPENING:
22.10.09 . 20h - 22h

ORGANIZADO POR INTERARTIVE

GRACIA ARTS PROJECT . C/SANT HONORAT 11, BARCELONA . WWW.GRACIAARTSPROJECT.COM

HORÁRIO: 11-15 Y 16-20

PR & COMMUNICATION . RAQUELGPT@GMAIL.COM

WWW.INTERARTIVE.ORG . INFO@INTERARTIVE.ORG

[In]Transparències. Variacions del diàfan

Aristòtil en el seu tractat *De l'Ànima* desenvolupa, en referència a la visibilitat, una concepció molt concreta de la llum i del diàfan. Així, pressuposa que per a veure-hi és necessari una sèrie contínua de medis diàfans, *[In]Transparentes*.

Els treballs presentats en l'exposició *[In]Transparències. Variacions del diàfan* evoquen, cadascú des del seu propi llenguatge, matisos que flueixen entre els límits d'aquest concepte del diàfan. Les obres seleccionades suggereixen un temps fràgil, memòries i imatges que es sobreposen en una lluminositat difusa, plantejada com un joc de transparències i opacitats.

Lela Martorano, en les seves fotografies de la sèrie *Enlluernaments* projecta una imatge presa d'un arxiu familiar sobre postals antigues de la ciutat de Granada. En aquesta fusió, les imatges s'enfonsen en colors i ombres, superposen les memòries en una única fotografia.

En *Vacuos*, de Clàudio Trindade, la funció dels objectes queda anul·lada, fent visible aquesta actitud ambigua de protecció i aniquilació. La transparència del material que els embolica no solament revela, sinó que -en la mesura que inutilitza cada objecte també oculta.

Roberto Freitas a la instal·lació *Susurros* treballa entre la ciència i l'art. Fabrica un mecanisme, una màquina, un aparell enginyós capaç de projectar la subtil activitat del vent, o més aviat, de la brisa.

D'aquesta manera, a través del joc amb la llum, l'incorpori es fa visible, es converteix en imatge.

A la instal·lació *Eclipsi Solar*, Haris Pallas suggereix, a través d'ombres projectades, una presència. Volatitzades, les seves imatges apareixen i desapareixen, produeixen un sentit ocult sorgit del bony d'un cos en moviment, un cos que queda suspès en la seva pròpia ombra.

Així, al llarg del recorregut, la mirada llisca entre treballs que, alineats pel concepte grec del diàfan, conformen subtileses i porten a la vista plans de llum i poètiques de la transparència/intransparència

[In]Transparencias. Variaciones de lo diáfano

Aristóteles en su tratado *Del Alma* desarrolla, a propósito de la visibilidad, una concepción muy concreta de la luz y de lo diáfano. Así, presupone que para ver es necesario una serie continua de medios diáfanos, *[In]Transparentes*.

Los trabajos presentados en la exposición *[In]Transparencias. Variaciones de lo diáfano* evocan, cada uno desde su propio lenguaje, matices que fluyen entre los límites de este concepto de lo diáfano. Las obras seleccionadas sugieren un tiempo frágil, memorias e imágenes que se superponen en una luminosidad difusa, planteada como un juego de transparencias y opacidades.

Lela Martorano, en sus fotografías de la serie *Deslumbramientos* proyecta una imagen tomada de un archivo de familia sobre postales antiguas de la ciudad de Granada. En esa fusión, las imágenes se hunden en colores y sombras, superponen las memorias en una única fotografía.

En *Vacuos*, de Claudio Trindade, la función de los objetos queda anulada, haciendo visible esa actitud ambigua de protección y aniquilación. La transparencia del material que los envuelve no sólo revela, sino que –en la medida que inutiliza cada objeto– también oculta.

Roberto Freitas en la instalación *Susurros* trabaja entre ciencia y arte. Fabrica un mecanismo, una máquina, un aparato ingenioso capaz de proyectar la sutil actividad del viento, o más bien, de la brisa. De este modo, a través del juego con la luz, lo incorpóreo se hace visible, se convierte en imagen.

En la instalación *Eclipse Solar*, Haris Pallas sugiere, a través de sombras proyectadas, una presencia. Volatizadas, sus imágenes aparecen y desaparecen, producen un sentido oculto surgido del bulto de un cuerpo en movimiento, un cuerpo que queda suspendido en su propia sombra.

Así, a lo largo del recorrido, la mirada se desliza entre trabajos que, alineados por el concepto griego de lo diáfano, permean sutilezas y traen a la vista planos de luz y poéticas de la transparencia/intransparencia.

[In]Transparencies. Variations of the diaphanous

In his treatise *On the Soul* Aristotle creates, in reference to visibility, a very concrete conception about the light and the diaphanous. So, he suggests that in order to see we need a continuous series of diaphanous means.

The works presented in the exhibition *[In]Transparencies. Variations of the diaphanous* evoke, each one of them in its own language, shades that flow within the limits of this concept of the diaphanous.

The selected works suggest a fragile time, memories and images that overcome a diffuse luminosity, posed as a game of transparencies and opacities.

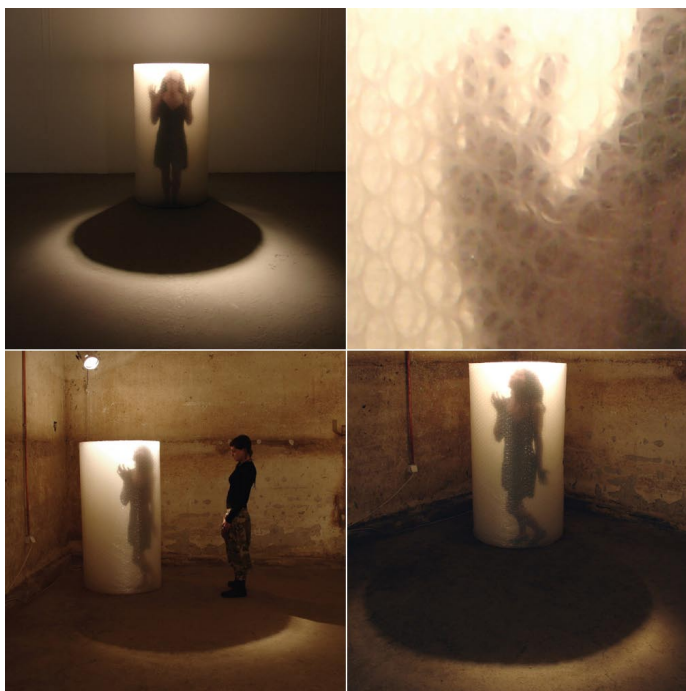
Lela Martorano, in her photographs from her series *Dazzle* projects an image taken from a family archive onto old postcards from the city of Granada. In this fusion, the images sink into colors and shadows, impose memories into one and only photograph.

In *Vacuums* by Cláudio Trindade, the function of the objects is canceled, making this ambiguous attitude of protection and annihilation visible. The transparency of the material that wraps them doesn't just reveal, but it also hides -by making every object useless.

Roberto Freitas in his *Whispers* installation oscillates between science and art. He constructs a mechanism, a machine, an ingenious apparatus capable of projecting the subtle activity of wind, or to be exact, of breeze. That way, through a game with light, the incorporeal makes itself visible and converts itself into image.

In the installation *Solar Eclipse*, Haris Pallas suggests, by means of projected shadows, a presence. Vaporized, his images appear and disappear, produce a hidden sense of shape of a body in motion, a body that stays suspended in its own shadow.

That way, throughout the route, the look glides among works that, aligned by the Greek concept of the diaphanous, permeate subtleties and bring to our eyes planes of light and poetics of the transparency/intransparency.

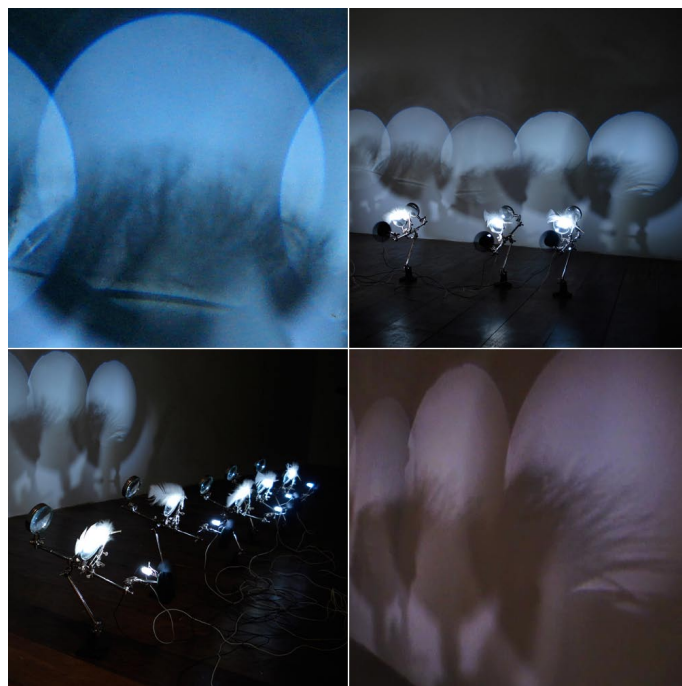
HARIS PALLAS
Eclipse Solar / Sun Eclipse
(Instalación / Installation)

LELA MARTORANO
Deslumbramientos / Dazzle
(Fotografía / Photograph)

CLAUDIO TRINDADE
Vacuos / Vacuums
(Objetos / Objects)

ROBERTO FREITAS
Susurros / Whispers
(Instalación / Installation)

PRESENTADO POR:

ORGANIZADO POR:

CON EL APOYO DE:

PARTNER TÉCNICO:

MEDIA PARTNER:

PATROCINADORES:

